

DUBEN 2026

První dubnovou neděli byl největší křesťanský svátek – Velikonoce neboli Vzkříšení. Pro většinu z naší populace z toho zbylo bohužel jen pečení beránků a mazanců a barvení vajíček. Většina Horizontu na tom není jinak. Beránek se nám povedl a byl zkonzumován ještě před Velkou nocí.

Na připomínání křesťanských témat tu dbá nejvíce paní Špaková a i na Velikonoce uspořádal setkání v salonku.

Pan zahradník radikálně ostříhal jabloň na zahradě. V současné době vypadá dost žalostně. Časem se jistě zmátoří. Ale letošní léto (a možná ani příští) blahodárný stín poskytovat nebude.

Po velmi dlouhé době – snad po dvou letech – se vrátil do stacionáře „inženýr zahraničního obchodu“. Z klientek si ho mohla pamatovat jen dvě dámy. Obě ho měly rády, takže i jeho návrat je potěšil. Inženýr se vůbec nezměnil. Je pořád stejně hlučný a rozesmátý jako dřív, takže ve středu, kdy sem hodí, je tu o poznání živěji. Jako by se nám tu počet klientů zdvojnásobil.

Vrátila se nám ještě jedna klientka. Té během asi dvouměsíční hospitalizace v nemocnici zřetelně ubylo energie a ztratila i na váze. I jednodenní pobyt ji vyčerpával a druhý den už přijít nemohla, takže tu v dubnu byla jen jednou.

Oslavili jsme narozeniny dvou klientek stacionáře.

Z personálu oslavila narozeniny Markéta. Ta se s námi zároveň loučila. Jak jsme psali v minulém zápisu, rozhodla se z Horizontu odejít. Byla tu oblíbená, takže poslední úterý v dubnu, kdy tu byla naposled, bylo loučení velmi vřelé. Přinesla na rozloučenou vaječňák a medovník.

Nebyla poslední, kdo se s námi loučil. Po osmi letech odchází ještě Adéla. Našla novou práci na plný úvazek. Je nám líto, že odchází – udělala s klienty spoustu práce a spoustu hezkých výrobků. Obě výstavy, které Horizont v posledních letech měl, byly hlavně její zásluhou. Bude nám chybět, ale chápeme, že malý úvazek, který tu měla, na uživení nestačí a plný úvazek jsme ji nabídnout nemohli.

Jarní procházky se prodlužovaly, dalo se chvíli posedět na sluníčku a jednou

jsme využili hezkého počasí a vyrazili na vyhlídku na Vltavu. Chodíme tam každý rok aspoň jednou a vždycky nás překvapí, že se někdo bojí, že na vozíku ze skály spadne. A je těžké odolat pokušení poškádlit klientky tím, že je posuneme ještě o kousek dál ke kraji skály.

Další obvyklý jarní cíl je nádherná sakura v ulici U Višňovky. Kvete vždy zhruba jen týden a každý rok si to hlídáme, abychom ten nejkrásnější a zároveň pomíjivý čas neprošvihli. Uznejte, že to stojí za to.

S postupujícím jarem přišel čas na zahradní terapii. Anežka s klientkami začala tím, že barvily květináče, do kterých pak následně něco zasadí.

Po několika letech jsme „oprášili“ skládačku kostek s klienty. Strhali jsme z nich ty, kteří sem nechodí a nalepili tam aktuální návštěvníky. Strávili jsme s tím odpoledne a když jsme to měli hotové, jsme příbuzným, kteří si klientky přišli vyzvednout sdělili, že jim je nedáme,

dvě
tak

dokavad si svou maminku či tatínka nesloží. Na štěstí to všichni zvládli a nikdo nám tu nezůstal.

Dvakrát nás navštívila Ebby se svou paničkou Terezou. Holubice zůstala

doma. Seděla na vejcích. Sice se z nich nic nevylíhne, ale pudům poroučet nelze. Ani lidé to často nezvládnou, natož zvířata.

V dubnu jsme tu měli tři kulturně společenské akce pro seniorskou veřejnost a všechny byly hudební. Nejprve přišly dámy Martina Pelikánová a Eva Svitáková. První hraje na harfu, druhá na flétnu.

Zvlášť harfa není úplně obvyklý nástroj a zaručeně přitáhne pozornost. Takže i když koncert proběhl pro Horizont neobvykle už v deset hodin dopoledne, tak publikum bylo hojné. A neodcházelo zklamané, ba právě naopak. Takže doufáme, že nás obě hudebnice zase za rok navštíví.

Karel Kekeši patří k našim osvědčeným stálícím. Jsme rádi, že jsme si ho i letos mohli dovolit. Po zkušenostech z předchozích let je asi zbytečné psát, že se jeho vystoupení líbilo a všem zvednul náladu.

A nakonec přišla ještě Lucie Šťavíková. Tentokrát bez spoluhráčky i bez

synka. Ten se sice měl dostavit s ní, ale na poslední chvíli se nějak vzbouřil a odmítl přijít. Takže Lucie dorazila na poslední chvíli sama a dosti ve stresu. Ale zvládla to a koncert byl hezký. Hrála jednak klasické skladby, ale i písničky, které si přítomné dámy mohly zazpívat společně s ní.

A v dubnu jsme se vydali i na první letošní výlet. Většina zámků bývá v dubnu ještě zavřená. Ale brzké jaro nás vylákalo a našli jsme jiný cíl – skanzen v Přerově nad Labem.

Psali jsme, že nás brzké jaro vylákalo, ale zrovna ten den jako na potvoru patřil k těm chladnějším. Navíc se chodí vesměs venku. Nicméně dámy měly naštěstí zimní bundy, a i na kulichy došlo. Takže nám nikdo nezmrzl ani nenastydl. Skanzen je moc hezky dělaný a dosti rozlehlý. Paní původkyně byla moc milá a věnovala se nám celé dvě hodiny. Dámy, které jsou z vesnice viděly spoustu věcí, kterými byly v dětství obklopené a obyvatelky si připomněly své prázdninové pobyty u babiček.

A ještě jsme se v dubnu přidali k vlastivědné procházce po Suchdole pod vedením paní Kučerové – suchdolské patriotky, která leccos pamatuje a co nepamatuje, tak vyzvěděla od starších pamětníků, vyčetla z kronik atd. Procházka byla po Budovci, což je oblast našich každodenních toulek.

Bylo to zajímavé a teď si to na procházkách opakujeme, aby nám nabitě znalosti na čerstvém vzduchu nevyvětraly. Doufáme, že se další podobné procházky budeme moci také zúčastnit, i když nebude v bezprostřední blízkosti Horizontu.

